

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 7079/06
28.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi "AA", izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalnog centra Beograd, broj 7311-134/07 od 4.5.2007. godine, u predmetu inspeksijskih mera, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 28.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je dana 28.12.2006. godine podneo tužbu Vrhovnom sudu Srbije protiv rešenja tuženog organa 02 broj 4331-148/06 od 23.11.2006. godine, kojim je odbijena, kao neosnovana, njegova žalba, izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Filijale Palilula broj I 06 47-001190/05-PL od 8.5.2006. godine. U toku trajanja spora tuženi organ je doneo novo rešenje broj 7311-134/07 dana 4.5.2007. godine, na koje je tužilac podneskom od 19.7.2007. godine proširio tužbu u smislu odredbe člana 30. Zakona o upravnim sporovima.

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Filijale Palilula broj 47-001190/05-pl od 8.5.2006. godine, kojim je tužiocu naloženo preduzimanje radnji navedenih u dispozitivu tog rešenja, a radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti u postupku terenske kontrole obračunavanja i plaćanja poreza i doprinosa po odbitku u periodu poslovanja 1.1.-31.12.2005. godine. Osporenim rešenjem je zamenjeno rešenje Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd od 23.11.2006. godine.

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa iz razloga predviđenih odredbom člana 10. stav 1. tač. 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima, tužilac ističe da se suštinsko pitanje neslaganja tužioca i tuženog organa odnosi na nagrade koje je tužilac isplaćivao sportistima i sportskim stručnjacima na osnovu pojedinačnih odluka direktora, odnosno da li te isplate predstavljaju nagrade u smislu odredbe člana 84a Zakona o porezu na dohodak građana, ili imaju tretman zarada za redovan rad. Po mišljenju tužioca, pogrešan je stav tuženog organa da predmetne isplate imaju tretman zarada za redovan rad, te da je tužilac, kao poreski obveznik, tretirajući plaćene nagrade kao ostala plaćanja u smislu člana 84a citiranog Zakona, umanjio zarade zaposlenim. Ukazuje na to, da je rešenje doneto uz pogrešnu primenu odredbe člana 84a Zakona o porezu na dohodak građana i člana 33. Pravilnika o radu tužioca. Poziva se na tumačenje Ministarstva prosvete i sporta, prema kome predmetne isplate predstavljaju nagradu po citiranom članu 84a Zakona o porezu na dohodak građana i smatra da tužilac ne može da snosi bilo kakve posledice za ponašanje koje je u skladu sa zvaničnim mišljenjima nadležnih i državnih institucija. Navodi da obrazloženje osporenog rešenja ne sadrži jasne i ubedljive razloge za odluku iz dispozitiva, pa predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ, u odgovoru na tužbu, ostaje pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predlaže da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku u smislu odredbe člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Prema spisima predmeta i razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, tuženi organ je svojim rešenjem pravilno odbio žalbu tužioca, izjavljenu na rešenje prvostepenog organa, za koju odluku je dao dovoljne i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud. Ovo stoga, što je odredbom člana 84a stav 2. Zakona o porezu na dohodak građana ("Službeni glasnik RS", br. 24/01 ... 65/06) propisano da se prihodima iz stava 1. istog člana Zakona, koji nemaju karakter zarade u smislu propisa kojima se uređuje sport, odnosno radni odnosi, smatraju naročito primanja po osnovu naknade na ime zaključenja ugovora (transfer i dr.), naknade za korišćenje lika sportiste, novčane pomoći vrhunskim sportistima sa posebnim zaslugama, stipendije vrhunskim sportistima za sportsko usavršavanje, novčane i druge nagrade, nacionalna priznanja i nagrade za poseban doprinos razvoju i afirmaciji sporta i naknade i nagrade za rad sportskim stručnjacima, odnosno stručnjacima u sportu (treneri, sudije, delegati i dr.). Odredbom člana 34. Pravilnika o radu zaposlenih kod tužioca je propisano da zaradu zaposlenih čini zarada koju je zaposleni ostvario za obavljeni rad i vreme provedeno na radu, uvećana zarada, naknade zarade i druge primanja utvrđena Pravilnikom o odredbom stava 1. člana 25. istog Pravilnika je propisano da

zarade i druga primanja utvrdena Pravilnikom, a odredbom stava 1. člana 35. istog Pravilnika je propisano da zaradu za obavljene rad i vreme provedeno na radu čine osnovna zarada, zarada za rad i učinak i uvećana zarada. Odredbom stava 4. člana 35. Pravilnika propisano je da se zarada može, odlukom direktora, a na osnovu procenjenih rezultata rada, uvećati na ime stimulacije do 30%. Imajući u vidu citirane odredbe Zakona o porezu na dohodak građana i Pravilnika o radu zaposlenih kod tužioca, osnovano je, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, tuženi organ zaključio, nakon pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, u postupku terenske kontrole, o čemu je sastavio zapisnik broj I 06-47-001190/05-PL dana 27.3.2006. godine, da isplate zaposlenima po osnovu redovnog rada i standardnog učinka, kao i naknade po osnovu mesečnih nagrada direktora za postignute rezultate tokom meseca i na osnovu potpisivanja produžetka ugovora ne mogu da se smatraju nagradama u smislu odredbe člana 84a Zakona o porezu na dohodak građana, već imaju tretman zarada, zbog čega je tužilac obavezan na uplatu neobračunatih poreza na zarade i doprinosa po odbitku iz dispozitiva prvostepenog rešenja, pa su suprotni navodi tužbe neosnovani.

Sud je cenio i ostale navode tužbe, koje je tužilac istakao i u žalbi na prvostepeno rešenje, pa je, sa napred iznetih razloga, našao da oni ne mogu da budu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja.

Na osnovu iznetog, Vrhovni sud Srbije je našao da je osporeno rešenje pravilno i na zakonu zasnovano i na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 28.11.2007. godine, U.br. 7079/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž